

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการเจ้าหน้าที่ กลุ่มสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง โทร./โทรสาร ๐ ๒๕๗๙ ๘๕๑๓

ที่ กษ ๐๙๐๒/ ว ๑๙๗ วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก

เรียน ลนค./ผอ.กอง/สถาบัน/สำนัก/ศทส./สวพ. ๑ - ๘/สชช./กตบ./กพร./สนก./กปร./กยศ./กวม. และ ศบก.

กวม. ส่งคำขอเข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อขอประเมินผลงานให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น ของนางสาวศุภลักษณ์ สัตยสมิทธิต ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ (ตล.๑๘๖๗) กลุ่มวิจัย ศวม.พิษณุโลก สวร. (ปฏิบัติงานที่กลุ่มวิจัย ศวม.พิษณุโลก กวม.) ขอเข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อประเมินผลงานให้ดำรง ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่และส่วนราชการเดิม ซึ่งกรมฯ ได้เห็นชอบ การประเมินบุคคลแล้ว เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๖

ขอประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก ชื่อผลงาน พร้อมเค้าโครงผลงาน และสัดส่วนของผลงาน โดยสามารถดูเค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ) และสัดส่วนของผลงานได้จาก Website ของ กกจ. และหากประสงค์ จะทักท้วงโปรดแจ้งที่ กกจ. ภายในเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายปรัชญา วงษา)
ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

แบบเสนอเค้าโครงผลงานและข้อเสนอแนวคิดที่เสนอเพื่อขอรับการประเมิน

๑. ผลงาน จำนวนไม่เกิน ๓ เรื่อง (โดยเรียงลำดับความดีเด่นหรือความสำคัญ)

ผลงานลำดับที่ ๑

เรื่อง ประสิทธิภาพของสารไบโอแอคทีฟโอลิซิเตอร์ต่อการแสดงออกของยีนที่สามารถกระตุ้นความต้านทานโรคในถั่วเหลือง

ทะเบียนวิจัยเลขที่ ๐๓-๕๑-๖๒-๐๑-๐๐-๐๐-๐๕-๖๒

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ตุลาคม ๒๕๖๑ - กันยายน ๒๕๖๓

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของผลงาน	รับผิดชอบในฐานะ
นางสาวศุภลักษณ์ สัตยสมิตสถิต ตำแหน่งนักวิชาการเกษตร ชำนาญการ กลุ่มวิจัย ศูนย์วิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์พืช พิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทน พลังงาน	๘๐%	หัวหน้าการทดลอง
นางสาวสุมนา จำปา ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิจัย ศูนย์วิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์พืชเชียงใหม่ จังหวัด เชียงใหม่	๒๐%	ผู้ร่วมการทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

การผลิตเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองมักประสบปัญหาทางด้านโรคที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์ซึ่งจะมีผลต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์ทั้งด้านความงอกและความแข็งแรง ในปัจจุบันวิธีการป้องกันกำจัดโรคส่วนใหญ่ใช้สารเคมีแต่การใช้สารเคมียังไม่สามารถป้องกันได้มีประสิทธิภาพและยังเป็นอันตรายต่อผู้ใช้ ดังนั้นการส่งเสริมให้พืชสร้างระบบป้องกันตนเองจากเชื้อโรคด้วยการใช้สารกระตุ้นจึงเป็นแนวทางการจัดการโรคแนวทางหนึ่ง งานวิจัยนี้จึงศึกษาประสิทธิภาพของสารเมทิลจัสโมเนตซึ่งเป็นไบโอแอคทีฟโอลิซิเตอร์ต่อการแสดงออกของ PR ยีนที่สามารถกระตุ้นความต้านทานโรคในถั่วเหลืองและการป้องกันโรคเมล็ดสีม่วง ทำการศึกษาที่ระดับความเข้มข้น ๓๐, ๖๐, ๙๐ และ ๑๒๐ ppm โดยฉีดพ่นถั่วเหลืองที่ปลูกในกระถางในระยะเริ่มออกดอก และพ่นด้วยน้ำกลั่นเป็นชุดควบคุม พบว่าเมทิลจัสโมเนตที่ความเข้มข้น ๙๐ พีพีเอ็ม สามารถเพิ่มระดับการแสดงออกของยีน PR๔ สูงสุดโดยมีการแสดงออกของยีนเพิ่มขึ้น ๓.๑๔ เท่า เมื่อเทียบกับชุดควบคุม สำหรับผลของการเจริญเติบโต และองค์ประกอบผลผลิต พบว่าการพ่นสารเมทิลจัสโมเนตทุกระดับความเข้มข้นมีจำนวนข้อต่อต้น จำนวนกิ่งต่อต้นและน้ำหนัก ๑๐๐ เมล็ดไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ แต่ความสูง จำนวนฝักต่อต้นและจำนวนเมล็ดต่อต้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้การพ่นสารเมทิลจัสโมเนตไม่ทำให้คุณภาพด้านความงอกและความแข็งแรงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีความงอกมาตรฐานเฉลี่ย ๙๘ เปอร์เซ็นต์ และความแข็งแรงเฉลี่ย ๙๘ เปอร์เซ็นต์ ยิ่งไปกว่านั้นการพ่นสารด้วยเมทิลจัสโมเนต ความเข้มข้น ๙๐ พีพีเอ็ม สามารถลดปริมาณเชื้อ *Cercospora kikuchii* สาเหตุโรคเมล็ดสีม่วงในถั่วเหลืองได้สูงถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นการพ่นสารด้วยเมทิลจัสโมเนตที่ระดับความเข้มข้น ๙๐ ppm จึงมีความเหมาะสมที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในแปลงผลิตเมล็ดพันธุ์ต่อไป

ผลงานลำดับที่ ๒

เรื่อง การพัฒนาเทคนิคมัลติเพล็กซ์พีซีอาร์เพื่อการตรวจสอบเชื้อรา *Fusarium moniliforme*, *Cephalosporium acremonium* และ *Bipolaris maydis* ที่ปนเปื้อนในเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดส่งออก

ทะเบียนวิจัยเลขที่ ๐๓-๐๒-๕๕-๐๒-๐๐-๐๐-๐๔-๕๕

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ตุลาคม ๒๕๕๕ - กันยายน ๒๕๖๑

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของผลงาน	รับผิดชอบในฐานะ
นางสาวศุภลักษณ์ สัตยสมิตสถิต ตำแหน่งนักวิชาการเกษตร ชำนาญการ กลุ่มวิจัย ศูนย์วิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์พืช พิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทน พลังงาน	๘๐%	หัวหน้าการทดลอง
นางสาวสุมนา จำปา ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิจัย ศูนย์วิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์พืชเชียงใหม่ จังหวัด เชียงใหม่	๑๕%	ผู้ร่วมการทดลอง
นางสาวนิภาภรณ์ พรรณรา ตำแหน่งนักวิชาการเกษตร ชำนาญการพิเศษ กลุ่มวิจัย ศูนย์วิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์พืช เชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่	๕%	ผู้ร่วมการทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

เชื้อรา *Fusarium moniliforme*, *Cephalosporium acremonium* และ *Bipolaris maydis* เป็นเชื้อสาเหตุโรคในข้าวโพดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและธัญพืชอื่นๆทั่วโลก โดยเชื้อ *Fusarium moniliforme* ซึ่งมีการผลิตสารพิษที่มีความเป็นพิษสูงต่อคนและสัตว์ที่บริโภคข้าวโพดหรือผลิตภัณฑ์จากข้าวโพดที่ปนเปื้อนเชื้อหรือสารพิษจากเชื้อ นอกจากนี้เชื้อ *Cephalosporium acremonium* และ และเชื้อรา *Bipolaris maydis* เป็นเชื้อสาเหตุโรคในข้าวโพดส่งผลต่อผลผลิตข้าวโพดซึ่งนำไปสู่การสูญเสียทางเศรษฐกิจ ดังนั้นหลายประเทศจึงกำหนดเป็นเชื้อกักกัน ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงทำการพัฒนาเทคนิคการวินิจฉัยเชื้อกักกันทั้ง ๓ สายพันธุ์ที่พบในประเทศไทย ให้มีความรวดเร็ว ถูกต้อง และแม่นยำ เพื่อนำไปตรวจรับรองการปลอดศัตรูพืชในเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดและยังช่วยในระบบการจัดการเชื้อในแปลงผลิตเมล็ดพันธุ์อีกด้วย จากการพัฒนาเทคนิคมัลติเพล็กซ์พีซีอาร์เพื่อใช้ตรวจเชื้อราทั้ง ๓ สายพันธุ์ พบว่าชุดไพรเมอร์ที่คัดเลือกได้ที่มีความจำเพาะต่อเชื้อทั้ง ๓ สายพันธุ์ *Fusarium moniliforme*, *Cephalosporium acremonium* และ *Bipolaris maydis* ได้แก่ Fum๕-Fum๖, F-R และ JB๕๘๕-JB๕๘๑ ตามลำดับ โดยไพรเมอร์ Fum๕-Fum๖ ถูกออกแบบจากบริเวณยีน polyketide synthase ส่วนไพรเมอร์ F-R และ JB๕๘๕-JB๕๘๑ ออกแบบจากบริเวณ ๑๘S rRNA gene ไพรเมอร์ที่ใช้ตรวจเชื้อทั้ง ๓ สายพันธุ์ สามารถเพิ่มขยายขนาดที่มีขนาดจำเพาะของแต่ละคู่เบสแต่ละเชื้อ ๑๘๐ bp (*Cephalosporium acremonium*), ๔๒๕ bp (*Fusarium moniliforme*) และ ๓๔๖ bp (*Bipolaris maydis*) และเมื่อนำไปทดสอบความไวและความถูกต้องของวิธีมัลติเพล็กซ์พีซีอาร์ในตัวอย่างเมล็ดข้าวโพดพบว่าสามารถตรวจได้ในระดับที่เมล็ดข้าวโพดติดเชื้อต่ำสุด ๑% และมีความถูกต้องซึ่งมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ตรวจหาเชื้อในตัวอย่างเมล็ดข้าวโพดต่อไป

ผลงานลำดับที่ ๓

เรื่อง ประสิทธิภาพของเชื้อแบคทีเรียปฏิชีวนะในการควบคุมโรคที่สำคัญทางเศรษฐกิจในแปลงผลิตเมล็ดพันธุ์
ทะเบียนวิจัยเลขที่ ๐๓-๕๑-๖๒-๐๑-๐๐-๐๐-๐๕-๖๒

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ตุลาคม ๒๕๖๑ - กันยายน ๒๕๖๒

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของผลงาน	รับผิดชอบในฐานะ
นางสาวศุภลักษณ์ สัตยสมิทธิต ตำแหน่งนักวิชาการเกษตร ชำนาญการ กลุ่มวิจัย ศูนย์วิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์พืช พิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทน พลังงาน	๘๐%	หัวหน้าการทดลอง
นางสาวสมนา จำปา ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิจัย ศูนย์วิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์พืชเชียงใหม่ จังหวัด เชียงใหม่	๒๐%	ผู้ร่วมการทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

โรคเมล็ดสีม่วงและโรคเมล็ดเน่าโคมอปซิสเป็นโรคที่สำคัญของการผลิตเมล็ดถั่วเหลือง ซึ่งโรคทั้งสองชนิดนี้มีผลทำให้คุณภาพและผลผลิตเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองลดลงอย่างยิ่ง เมล็ดพันธุ์จะสูญเสียความงอกและองค์ประกอบทางเคมีในเมล็ดเปลี่ยนแปลง ดังนั้นในการศึกษานี้จึงทำการแยกเชื้อจุลินทรีย์ปฏิชีวนะจากตัวอย่างดินรอบๆแปลงปลูกถั่วเหลืองจำนวน ๕๐ ตัวอย่าง พบว่าสามารถแยกเชื้อได้ ๑๙ ไอโซเลต และนำเชื้อที่แยกได้ทั้งหมดไปทดสอบประสิทธิภาพการยับยั้งเชื้อรา *Cercospora kikuchii* สาเหตุโรคเมล็ดสีม่วง และเชื้อรา *Phomopsis* sp. สาเหตุโรคเมล็ดเน่าโคมอปซิส พบว่ามี ๗ ไอโซเลตที่มีประสิทธิภาพในการยับยั้งเชื้อราทั้ง ๒ ชนิด ได้แก่ ไอโซเลต PSL ๓, PSL ๔๙, PSL ๗๐, PSL ๗๙, PSL ๑๗๕, PSL ๒๐๗ และ PSL ๔๒๓ และนำไปจำแนกสายพันธุ์โดยอาศัยลักษณะทางสัณฐานวิทยา ทดสอบคุณสมบัติทางชีวเคมีและการใช้คาร์โบไฮเดรตด้วยชุดทดสอบสำเร็จรูป API ๕๐ CHB และข้อมูลทางชีวโมเลกุลพบว่าไอโซเลต PSL ๓ มีความใกล้เคียงกับ *Bacillus amyloliquefaciens*, ไอโซเลต PSL ๔๙ มีความใกล้เคียงกับ *Bacillus subtilis*, ไอโซเลต PSL ๗๐ มีความใกล้เคียงกับ *Bacillus subtilis*, ไอโซเลต PSL ๗๙ มีความใกล้เคียงกับ *Bacillus subtilis*, ไอโซเลต PSL ๑๗๕ มีความใกล้เคียงกับ *Bacillus amyloliquefaciens*, ไอโซเลต PSL ๒๐๗ มีความใกล้เคียงกับ *Bacillus velezensis* และ ไอโซเลต PSL ๔๒๓ มีความใกล้เคียงกับ *Bacillus amyloliquefaciens* แต่เชื้อที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในการยับยั้งเชื้อราคือ *Bacillus subtilis* PSL ๔๙ และเมื่อนำไปทดสอบการควบคุมโรคเมล็ดสีม่วงในถั่วเหลืองภายใต้โรงเรือนตามกรรมวิธีต่างๆ ได้แก่ แช่เมล็ดถั่วเหลืองก่อนปลูก ใส่นิดดินก่อนปลูก โรยข้างต้น และฉีดพ่นบนใบถั่วเหลือง ผลการทดลองพบว่ากรรมวิธีพ่นเชื้อจุลินทรีย์ปฏิชีวนะในระยะต้นกล้า V๑ พบการติดเชื้อ *C. kikuchii* น้อยสุดเท่ากับ ๔๑% เมื่อเทียบกับชุดควบคุมที่มีการติดเชื้อ *C. kikuchii* เท่ากับ ๕๑.๕% จึงมีความเหมาะสมที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในการฉีดพ่นเพื่อควบคุมเชื้อราในแปลงผลิตเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองต่อไป

๒. ข้อเสนอแนวคิด จำนวน ๑ เรื่อง

เรื่อง การใช้เทคโนโลยีชีวภาพสมัยใหม่กับการป้องกันกำจัดโรคพืชเพื่อระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

๓. ชื่อผลงานเผยแพร่ (ถ้ามี)

- Smart box ๒๕๖๔ การวินิจฉัยโรคเบื้องต้นในแปลงผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวเหลือง
- การจัดการความรู้ ๒๕๖๕ โรคและแมลงศัตรูที่สำคัญของการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวเหลืองและการป้องกันกำจัด
- การตรวจสอบเชื้อรา *Fusarium moniliforme* Sheld ปนเปื้อนในเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดโดยเทคนิคพีซีอาร์ โดยใช้น้ำที่จำเพาะต่อการผลิตสารพิษฟูโมนิซิน
- ประสิทธิภาพของสารไบโอแอคทีฟอลิซิเตอร์ต่อการแสดงออกของยีนที่สามารถกระตุ้นความต้านทานโรคในข้าวเหลือง
- การยับยั้งเชื้อราในโรงเก็บที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์ข้าวลิสงด้วยเชื้อแบคทีเรียปฏิชีวนะที่มีศักยภาพ
- Evaluation of antifungal activity of essential oils against aflatoxigenic *Aspergillus flavus* and their allelopathic activity from fumigation to protect maize seeds during storage

๔. ชื่อเอกสารวิชาการ (ถ้ามี)

เรื่อง คู่มือโรคที่สำคัญของการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวเหลืองและแนวทางการป้องกันกำจัด

แบบการเสนอข้อเสนอนโยบายการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน

ชื่อผู้ขอประเมิน.....นางสาวศุภลักษณ์ สัตยสมิทธิ.....ตำแหน่ง.....นักวิชาการเกษตรชำนาญการ
(ตำแหน่งเลขที่ ๑๘๖๗) สังกัด กลุ่มวิจัย ศูนย์วิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์พืชพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก
สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน

ขอประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง.....นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ (ตำแหน่งเลขที่ ๑๘๖๗)
สังกัด กลุ่มวิจัย ศูนย์วิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์พืชพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทน
พลังงาน กรมวิชาการเกษตร

๑. เรื่อง การใช้เทคโนโลยีชีวภาพสมัยใหม่กับการป้องกันกำจัดโรคพืชเพื่อระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

๒. หลักการและเหตุผล

โรคพืชเป็นข้อจำกัดที่สำคัญของผลผลิตพืช มีการประมาณการว่าในแต่ละปีการสูญเสียผลผลิตเฉลี่ยประมาณ ๑๐% ต่อปี ซึ่งมีหลายปัจจัยที่บ่งชี้ผลกระทบเชิงลบจากโรคพืชที่กำลังเพิ่มขึ้น เช่น การเพิ่มพื้นที่การปลูกพืชเชิงเดี่ยวที่มีการปลูกพืชหมุนเวียนลดลงเพื่อตอบสนองต่อผลผลิตอาหารและความสามารถในการเพิ่มกำไรของการผลิต โดยจะเป็นการเพิ่มความเสี่ยงของการเข้าทำลายของเชื้อสาเหตุโรคต่อผลผลิตทางการเกษตรสอดคล้องกับการพึ่งหลายของระบบการจัดการพืช ดังที่เห็นได้จากตัวอย่างเช่น การดื้อยาฆ่าเชื้อราของโรคพืชที่เพิ่มขึ้นของเชื้อสาเหตุโรคในธัญพืช นอกจากนี้การแพร่กระจายของเชื้อก่อโรคฉวยโอกาสได้เพิ่มขึ้นอันเป็นผลมาจากโลกาภิวัตน์ที่ได้ส่งเสริมการตลาดเสรีเปิดข้ามทวีป รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศยังช่วยกระจายเชื้อโรคพืชอีกด้วยเช่นกัน แต่การระบาดของโรคพืชจะมีวิธีการหยุดยั้งได้อย่างไร มีหลายวิธีที่สามารถช่วยในการควบคุมโรคพืช การจัดการฟาร์มที่ดีเป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการเริ่มต้นเสมอ แต่มาตรการอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพันธุ์พืชต้านทานโรคที่ได้จากการปรับปรุงพันธุ์แบบดั้งเดิมและการใช้สารกำจัดศัตรูพืชที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการผลิตอาหารทั่วโลกให้ปลอดภัย นอกจากนี้การควบคุมโดยชีววิธีและการกระตุ้นให้เกิดความต้านทานโรคเป็นทางเลือกหนึ่งที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความยั่งยืนและกลยุทธ์การจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาของแต่ละวิธีก็จะมีข้อจำกัดซึ่งไม่มีวิธีการใดที่สามารถแก้ปัญหาทั้งหมดในความพยายามที่จะเลี้ยงประชากรทั้งโลกที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ปัจจุบันนี้มีการใช้แนวทางเทคโนโลยีชีวภาพซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อการเกษตรในอนาคต สามารถพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและสามารถควบคุมโรคในระดับที่สูงขึ้น การพัฒนาพืชต้านทานโรคโดยการดัดแปลงพันธุกรรมเป็นเพียงวิธีเดียวที่เห็นผลชัดเจนที่สุดในการใช้ประโยชน์จากแนวทางเทคโนโลยีชีวภาพ แต่อย่างไรก็ตามยังมีการใช้วิธีทางเทคโนโลยีชีวภาพทางอ้อม เช่น การปรับปรุงพันธุ์โดยใช้เครื่องหมายโมเลกุลช่วยคัดเลือก รวมถึงการใช้ประโยชน์จากพันธุกรรมพืชและการคัดเลือกจีโนมซึ่งเป็นวิธีการที่เชื่อมโยงอย่างใกล้ชิด โดยสามารถใช้การระบุยีนที่ควบคุมลักษณะที่ต้องการเพื่อพัฒนาเครื่องหมายโมเลกุลที่จำเพาะต่อยีนนั้นๆ เพื่อลดระยะเวลาในการปรับปรุงพันธุ์แบบดั้งเดิม และ/หรือทำให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมถึงการชักนำให้ต้านทานโรคและการควบคุมโดยวิธีชีวภาพจากการใช้จุลินทรีย์ที่ผลิตเปปไทด์ต้านจุลชีพชนิดต่างๆซึ่งจะมีประสิทธิภาพดีหากมีการประยุกต์ใช้แนวทางเทคโนโลยีชีวภาพหลายรูปแบบควบคู่ไปกับการศึกษาระดับโมเลกุลที่เกี่ยวข้องของเซลล์

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

แนวทางการใช้เทคโนโลยีชีวภาพเพื่อการป้องกันโรคพืชมีหลายวิธี ดังนี้

๑. การปรับปรุงพันธุ์พืชต้านทานโรค สามารถทำได้โดยวิธีการปรับปรุงพันธุ์พืชแบบดั้งเดิม (conventional breeding) ซึ่งเป็นวิธีที่ใช้เวลานาน และประสบความสำเร็จช้าในการคัดเลือกต้นต้านทานโรค ต้องรอให้มีการระบาดของโรค และการคัดเลือกต้นที่มีการรวมยีนต้านทานหลายยีนนั้นทำได้ยาก เนื่องจากต้นที่มียีนต้านทาน ๑

ยีน หรือหลายยีนอาจแสดงระดับความต้านทานไม่แตกต่างกันมาก จึงมีการพัฒนาเครื่องหมายโมเลกุลขึ้นหลายชนิดและใช้กันอย่างกว้างขวางในการปรับปรุงพันธุ์พืชเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในขั้นตอนต่างๆ ของการปรับปรุงพันธุ์ เช่น การศึกษาความหลากหลายทางพันธุกรรมของพืชและโรคพืช การคัดเลือกพ่อแม่พันธุ์ การใช้เครื่องหมายโมเลกุลช่วยคัดเลือกลูกผสม โดยใช้ศึกษาทั้งลักษณะคุณภาพและลักษณะปริมาณโดยเฉพาะการนำยีนต้านทานโรค (disease resistance genes; R genes) มาใช้ปรับปรุงพันธุ์พืชเพื่อให้ต้านทานโรค นอกจากนี้ปัจจุบันมีการพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพสมัยใหม่ในการปรับปรุงพันธุ์ในระดับจีโนม (Genome editing) ซึ่งเป็นเทคนิคใหม่ที่นำมาใช้ในการแก้ไขยีนเป้าหมายทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจีโนมได้อย่างแม่นยำโดยใช้เอนไซม์นิวคลีเอสที่ได้ผ่านการดัดแปลงพันธุกรรม ทำให้เกิดการเติม ตัด และเปลี่ยนลำดับเบสของยีนที่ต้องการในจีโนม เทคโนโลยีการแก้ไขจีโนมที่เป็นที่นิยมคือ ระบบ CRISPR/Cas๙ ได้ถูกนำมาใช้ในการปรับปรุงพันธุ์พืชเศรษฐกิจหลายชนิดทำให้พืชมีลักษณะที่ดีทางการเกษตร และการปรับปรุงพันธุ์พืชทำได้รวดเร็ว ถูกต้อง แม่นยำ และมีประสิทธิภาพ

๒. การผลิตสารชีวภัณฑ์ที่ใช้ในการป้องกันโรคพืช ปัจจุบันการควบคุมโรคส่วนใหญ่จะใช้สารเคมีทางการเกษตรซึ่งเกษตรกรนิยมใช้กันอย่างกว้างขวาง เนื่องจากให้ผลในการควบคุมโรคได้อย่างรวดเร็วแต่การใช้สารเคมีมากเกินไป ความจำเป็นนอกจากจะส่งผลต่อต้นทุนการผลิตแล้วยังส่งผลต่อสุขภาพของผู้ใช้ และเป็นมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงกระตุ้นให้เชื้อสาเหตุโรคพืชเกิดการกลายพันธุ์อีกด้วย ดังนั้นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยลดปัญหาดังกล่าวคือ การควบคุมโรคพืชโดยชีววิธี (biological control) ด้วยการใช้เชื้อจุลินทรีย์ปฏิปักษ์ (antagonistic microorganism) เพื่อลดหรือทดแทนการใช้สารเคมี นำไปสู่การควบคุมโรคอย่างยั่งยืนต่อไปในอนาคต โดยเฉพาะการใช้เชื้อแบคทีเรียที่สามารถสังเคราะห์เปปไทด์ต้านจุลชีพ Antimicrobial peptides (AMPs) โดย AMPs มีลักษณะโครงสร้างเป็น cyclic lipopeptides เช่น fengycin, iturin, bacillomycin และ surfactin สารประกอบเหล่านี้มีความสามารถในการยับยั้งเชื้อจุลินทรีย์และยังมีกิจกรรมเป็นสารลดแรงตึงผิวได้จึงมีการนำมาใช้ในการควบคุมโรคพืช นอกจากนี้สารประกอบ peptidic อื่นๆ มีการนำมาใช้ในการควบคุมโรคพืชโดยชีววิธี เช่น bacilysin, a dipeptide จะเกี่ยวข้องกับ AMP biosynthetic genes bmyB, fenD, ituC, srfAA, และ srfAB การผลิตที่พร้อมกันของ AMPs ต่างๆ เป็นสิ่งสำคัญต่อประสิทธิภาพการควบคุมโรคและความครอบคลุมของกิจกรรมการเป็นปฏิปักษ์ของเชื้อจุลินทรีย์ปฏิปักษ์โดยเฉพาะการผลิตผสมผสานกันของ bacillomycin, fengycin และ iturin A

๓. การใช้เทคโนโลยีชีวภาพในการช่วยพิสูจน์เชื้อสาเหตุโรคพืช ความแม่นยำและความรวดเร็วในการพิสูจน์เชื้อสาเหตุโรคในพืชและเมล็ดพันธุ์พืชเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งต่อการควบคุมคุณภาพและการวางแผนการจัดการโรค มีการนำเทคโนโลยีชีววิทยามาพัฒนาเป็นชุดตรวจโรคในแปลงผลิตพืชและเมล็ดพันธุ์พืชเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการวินิจฉัย นอกจากนี้การพัฒนาวิธีการพิสูจน์เชื้อที่ไม่ทำลายตัวอย่างเมล็ดพันธุ์ เพื่อช่วยบริษัทเมล็ดพันธุ์ประหยัดเงินที่สูญเปล่าในเมล็ดที่ถูกทำลายก็เป็นสิ่งสำคัญต่ออุตสาหกรรมเมล็ดพันธุ์ในอนาคต วิธีการตรวจสอบเมล็ดพันธุ์แบบใหม่และเทคโนโลยีการวินิจฉัยจะเข้ามามีบทบาทสำคัญ ได้แก่ เทคโนโลยีลูมิเน็กซ์ มัลติเพล็กซ์ (Luminex multiplex technology) และ เทคโนโลยีการวิเคราะห์ลำดับเบสยุคใหม่และยุคที่สาม (Next and third generation sequencing technologies) ซึ่งเทคโนโลยีนี้มีความสามารถในการวิเคราะห์ลำดับเบสของจุลินทรีย์เป็นจำนวนมากในเวลาเดียวกันเพื่อการระบุชนิดของเชื้อสาเหตุโรคใหม่ๆที่มีความแม่นยำสูง

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ได้เทคนิคการปรับปรุงพันธุ์พืชต้านทานโรคเพื่อลดระยะเวลาและต้นทุนการปรับปรุงพันธุ์
๒. ได้สารชีวภัณฑ์ชนิดใหม่ที่ใช้ในการป้องกันโรคพืชได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๓. ได้เทคนิคการวินิจฉัยเชื้อสาเหตุโรคพืชทั้งในขั้นส่วนพืชและเมล็ดพันธุ์แบบใหม่ที่มีความแม่นยำและรวดเร็ว

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๑. จำนวนพันธุ์พืชใหม่ที่ต้านทานโรค ๑ พันธุ์
๒. สารชีวภัณฑ์ชนิดใหม่ที่ใช้ในการป้องกันโรคพืช ๑ ชนิด
๓. เทคนิคการวินิจฉัยเชื้อสาเหตุโรคพืชทั้งในชั้นส่วนพืชและเมล็ดพันธุ์ที่มีความแม่นยำและรวดเร็ว ๑ เทคนิค

(ลงชื่อ) ..... ศุภลักษณ์ .....
(นางสาวศุภลักษณ์ สัตยสมิทสถิต)
ผู้ขอรับการประเมิน
(วันที่) 10 / พฤศจิกายน 2565